

गिकैतच्चिदसादृश्ये भासमाने समानसंविद्धं वेद्यतया एतत्
प्रतियोगिकतत्त्वं सादृश्ये वैधर्म्यं च ज्ञातमिति चेन्न वि-
षयविशेषप्रतियोगिभेदेन समानसंविद्धसंवेद्यत्वासिद्धेः ।
एतत्त्वद्वय एतद्विधर्मा च इत्येतद्विशेष्यकप्रत्ययानुदयाच्च
तद्विशेष्यकप्रत्यये तत्त्वसन्निकर्षश्चेत्तुत्यात् । ननु प्रत्यये
विशेष्यसन्निकर्षो हेतुर्न तु यावद्विशेष्यसन्निकर्षो गौरवात् अ-
न्यथातोतानागतव्याप्तिविशेष्यकव्याप्तिप्रत्ययः न स्यादिति
चेन्न अतोतानागतविशेष्ये सामान्यलक्षणायाः सत्त्वात् ।
अथ गवयसादृश्यं गवि गवयगतश्चक्रादिमत्त्वं तच्च गवये
गोसदृश्ये भासमाने गवि भातमेव यद्वा गोगतश्चक्रि-
त्वादेर्गवयगतत्वं गवये गोसादृश्यम् एवं तस्यैव गवयगतस्य
गोगतत्वं गवि गोसादृश्यं तत्रेन्द्रियैरेव ज्ञातं सामान्यसंवि-
त्त्वेनेन्द्रियसन्निकर्षत्वात् अथ न स इति विपरीतप्रत्यभिज्ञा-
यामिवेति चेत् सत्यम् गोविशेष्यकगवयगतश्चक्रित्वादि-
ज्ञानं नेन्द्रियजन्यं गौरसन्निकर्षात् तस्मादेतत्सदृश्य एत-
द्विधर्मा एतच्छास्त्रीर्नः स इति ज्ञानं नाहुमानात् विशेष्या-
सन्निकर्षे तत्रतच्चक्राज्ञानात् । एवञ्च सप्रतियोगिकपदार्थ-
ज्ञानेन तत्प्रतियोगिकपदार्थज्ञानमुपमानं प्रत्यक्षादिकं विना-
चादृशापत्तौ पूर्वेषामुपमानतेति वार्त्तमेतत् तथा हि । पर-
स्परसदृश्यं हस्तादिकं प्रत्यक्षमती यो ज्ञासादृश्यप्रतियोगी
स तत्सदृश्य इति सामान्यतो व्याप्तिज्ञाने सति गौर्गवयस-
द्वयः तत्सादृश्यप्रतियोगित्वात् यथा भ्राता भगिनी ।
गवयगतसादृश्यप्रतियोगित्वञ्च गौर्गवयगतसादृश्यवित्ति-
वेद्यमेव सादृश्ये गोः प्रतियोगित्वेनेव ज्ञानात् अन्यथा
सादृश्ये गौरननयापत्तिः यत्तद्ग्रां सामान्यतो व्याप्तिप्र-
त्ययेऽस्माकं अतिरेकी परेषानर्थोपत्तिरित्यन्यदेतत् । सादृ-
यस्रोभयवृत्तिधर्मस्य किञ्चिद्विशेष्यसन्निकर्षात् प्रत्यक्षेण
भानं यावद्विशेष्यसन्निकर्षे साप्रयोजकत्वात् । अन्यथा
इयं स इति भ्रान्तिविपरीतप्रत्यभिज्ञायां का गतिः । जन-
सैव चैनच्चिदसादृश्यप्रतियोगित्वस्य चः प्रत्यक्षविशेष्यकत्वं
परामर्शेन प्रयोजकमालुक्लम् । कीदृशो गवय इति जि-
ज्ञासया यथा गौसद्वयवत् इति श्रुतौत्तरवाक्यस्य तथा
भूते पिण्डे दृष्टे तथा गवय इत्यतिदेशवाक्यार्थावबोधने-
ऽयं गवयश्चैवाव्य इति सति रूपमानफलम् । न चेयं वाक्य-
मालात्, अप्रत्यक्षीकृतपिण्डस्यपि प्रसङ्गात् । नापि प्रत्य-
क्षमालात् अश्रुतवाक्यस्यापि प्रसङ्गात् । नापि तयोः
समाहारात् स हि प्रमाणसमाहारो वा फलसमाहारो वा

आद्ये प्रमाणत्वे सति समाहारः समाहृतयो वा प्रमाणत्वं,
फलानेकत्वे समाहारादुपपत्तेः तस्य परस्परसहकारिरूप-
त्वात् । नान्यः वाक्यप्रत्यक्षयोर्भिन्नकालत्वात् वाक्यतदर्थयोः
स्रुतिहारोपनयेऽपि गवयपिण्डसम्बन्धे नापि इन्द्रियादिना
तद्वत्सादृश्यादुपनये समयपरिच्छेदासिद्धेः । फलसमा-
हारे च तदन्तर्भावे शब्दाहुमानयोरपि प्रत्यक्षत्वप्रसङ्गः ।
तत् किं तत्फलस्य प्रमाणवद्भिर्भाव एव अन्तर्भावे वा
क्रियतो सीमा । तत्तदसाधारणेन्द्रियादिशाहित्यम् अस्ति
तर्हि सादृश्यज्ञानेऽपि विस्कारितस्य चक्षुषो व्यापारः ।
न तस्मिन् सति तस्यानुपयोगात् उपलब्धगोसादृश्यविशि-
ष्टगवयपिण्डस्य वाक्यार्थस्रुतिमतः कालान्तरेऽप्यनुस-
न्धानवशात् समयपरिच्छेदोपपत्तेः । तस्मादागमप्रत्यक्षा-
भ्यामन्यदेवेदमागमस्रुतिसहितं सादृश्यज्ञानमुपमानप्रमा-
णमिति जरयैवायिकाजयन्तप्रभृतयः । तत्र वैधर्म्येऽनुप-
पत्तेः । यदोदीचेन क्रमेणकं निन्दोक्तं धिक् करभमतिदी-
र्घपीवं प्रत्यक्षवपञ्चौठं कठोरतीक्ष्णकण्टकाशिनं कुत्सि-
तावयवसन्निवेशमपसदं पशूनामिति, तदुपमत्त्वं दाक्षिणात्य
उत्तरापथं गतस्तादृश्यं वक्ष्ये पूलभ्य नूनमसौ करभ इति
प्रत्येति । तत्र किं भानं न तावदुपमानं सादृश्याभावात्
न च प्रमाणान्तरं सम्भवति । उच्यते । न तावदनुगतं
प्रवृत्तिनिमित्तसमुपलक्षणं विना, प्राग्भिज्ञानतः शरीरैकत्व-
वादिनां शरीरविशेषे चैतादिपदवदेकैकशृङ्गपादिकया
गवयपदवृत्तिप्रत्यये गवयान्तरेऽपि सम्भावात् । नाप्यन्यथे
पदान्तरोपस्थिते परिभाषाऽऽकाशादिपदवत्, अतएवानध्य-
क्षत्वाच्च उपलब्धस्य च यत्तौ वद्भिर्भावात् तद्वदेव । नापि
योगनिष्कर्षेणात् पाठकादिवत् सोपलक्षणे, अन्यथा पठि-
क्रियानुपहिते पठतिप्रयोगः स्यात् । अतस्तदनुगुणज्ञा-
नादियोगिनि शक्तिः । अवच्छेदकतया तदुपलक्षणेऽपीति
योगाभावात् । नाप्युपस्थितनिमित्तसङ्कोचनात् सर्गादिप-
दवत् तदभावात् । अतो गन्धाद्युपलक्षितेन पृथिवीत्वेन
निमित्तेन पृथिव्यादिपदवत् सादृश्याद्युपलक्षिते गवय-
त्वादौ गवयादिपदानां शक्तिरिति परमार्थतः । अन्यथा
फलस्याभासत्वे मानत्वविरोधात् न च पूर्वं गवयत्वमुप-
स्थितमुपस्थापकाभावात् न च गवयपदादेव तदुपस्थितिर-
न्योन्याश्रयात् अथ वाक्यादेवानेन समयः परिच्छिन्नः के-
वलमप्ये प्रत्यभिज्ञानाति योगोसदृशो गवयपदवाच्यत्वेन
मयावगतः सोऽयमिति ज्ञोपमानस्य विषय इति चेन्न न हि
सादृश्यमेव निमित्तसम्पत्तीतगूनामव्यवहारप्रसङ्गात् गौर-